

[Indenrigs- og boligministeren.]

priser, vi har i dag. Det ærede medlem ved, at byggeprisernes bestandige stigning fører til, at antallet af projekter går ned, d.v.s. at byggeforetagenderne bliver færre og færre. Det ærede medlem ved derfor også, at vi i denne situation er sådan stillet, at der ikke er boligprojekter nok til at beskæftige landets byggekapaцит. Ville det under disse omstændigheder være rimeligt at gennemføre en materialeregulering? Ville det under disse omstændigheder være rimeligt at afskære bygningshåndværkere fra det arbejde, de kan få? Det tror jeg ikke. Jeg er overbevist om, at materialeregulering i den nuværende situation ville være et fejlgreb. Det, det gælder om, er at bringe byggepriserne ned. På kort sigt findes der ingen anden udvej end den, vi er i færd med at udvikle. Jeg ved godt, at det fører til, at antallet af boliger, som sættes i gang, nu bliver mindre end antallet af boliger, der bliver færdige. Vi har gjort, hvad vi kunne, for at overvinde finansieringskrisen ved at åbne for genbelåningen. Det er lykkedes os til en vis grad, men ikke nok endnu, der mangler et stykke vej, før regeringens byggeprogram kan siges at være trukket i land, men det er udtryk for, at vi både har de socialpolitiske synspunkter i orden og fører en politik, der tilsigter at bringe byggepriserne ned uden materialeregulering.

(Kort bemærkning).

Kjærbøl: Ja, nu træder det endnu en gang frem, at den højtærede minister vil tilvejebringe orden i byggeriet ved at fremkalde arbejdsløshed, det er det, som ministeren med et forsigtigt udtryk kalder konkurrence. Ministeren sagde i sit indlæg i forgårs noget i retning af, at det var nok nødvendigt, at visse håndværksmestre fik lov til at lade deres grejer stå et stykke tid, så de ikke kunne udnytte dem til den højeste pris, de kunne få. Hvad vil det sige? Det vil ganske simpelt sige, at byggeriet går delvis i stå, og at man vil komme i den situation, at der samtidig med mangel på boliger også er arbejdsløshed blandt bygningshåndværkerne, og at bygherrer, som har materiel, ikke kan udnytte det. Det forekommer mig at være, hvad jeg vil kalde en katastrofepolitik, og jeg synes, at den højtærede minister skulle være sig for

at indlede en sådan. Jeg tror ikke, at det i det lange løb vil være holdbart.

Når ministeren stadigvæk mener, og med rette, at jeg vil opretholde materialereguleringen, så gentager jeg, at det vil jeg gøre, fordi det som sagt er den første forudsætning for, at vi kan komme videre med virkelig effektive foranstaltninger og få orden i byggeriet. Det har vi ikke i øjeblikket. Jeg synes derfor — jeg gentager det —, at der er meget lidt socialpolitik i den højtærede ministers standpunkt. Det forekommer mig, at det er letsindigt udelukkende at spekulere i det, ministeren kalder for konkurrence. Konkurrence vil efter ministerens terminologi ganske simpelt sige arbejdsløshed, og jeg vil advare ministeren mod at fremkalde en sådan situation.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det hjælper til at skabe lidt klarhed over, hvordan stillingen er i diskussionen om byggepolitikken, at det ærede medlem nu har erklæret sig for en genindførelse af materialereguleringen.

Det ærede medlem siger om min politik, at den har til forudsætning af skabe arbejdsløshed. Må jeg erindre det ærede medlem og det høje ting om, hvad alternativet til det, som det ærede medlem nu påstår er min politik, er: det er en situation, i hvilken den til enhver tid værende højtærede boligminister skal sætte sig hen og afgøre, om der skal 6, 5 eller 7 murere på det og det projekt. Det er det, der fandt sted gennem så lang tid, at der opstod den situation, at der var for få folk på de byggeforetagender, der blev sat i gang. Det er noget, jeg for mit vedkommende ikke finder anbefalelsesværdigt at komme tilbage til. Min politik kan naturligvis i den givne situation føre til, at der vil være nogle flere ledige murere — vi taler om murere, fordi det er flaskehalsen for byggeriet —, end der var, da det ærede medlem var boligminister, fordi der er en vis træghed, der skal overvindes; der skal være bevægelse fra byggeplads til byggeplads i den forstand, at der stadigvæk skal være muligheder for igangsættelser. Jeg tror, at det ærede medlems politik, gennemført i dag, vil være urimelig, fordi det er de boligprojekter, der for tiden kommer til boligministeriet, og som opfylder kravene, og som vi kan skaffe finansieringsmuligheder